

عنوان مقاله:

بررسی انسان در اشعار احمد شاملو

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عسگر صلاحی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی

شهریار گیتی - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی

صنم فامیل براقی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی

خلاصه مقاله:

انسان در شعر معاصر از جایگاه و اهمیت ویژه‌ای برخوردار است به‌طوری‌که یکی از محورهای اصلی نوگرایی و تجدد شعر امروز، انسان‌محوری یا انسان‌گرایی است که با ماهیت شعر امروز در پیوسته و جز جدایی‌ناپذیر آن گشته است. مناسبات جدید روابط انسانی، شاعران معاصر را بر آن داشته تا در هنر شاعرانه خویش به ابعاد دیگری از ماهیت وجود انسان توجه کنند. انگیزه‌های شاعران امروز در پرداختن به انسان، خصلتی متفاوت با گذشته دارد. در شعر ادوار گذشته، انسان با توجه به محدودیت‌های دنیوی، نحوی زندگی، نیازها و عاطفی که ویژه آن روزگاران بوده است محوریت یافته و نشان داده شده است اما در روزگاران جدید، نوع زندگی انسان امروز، طرز تلقی از هستی، عواطف و اندیشه‌هایش تغییراتی ژرف داشته و شرایطی تازه یافته است؛ به همین نسبت شاعران معاصر نیز تصویرگر روابط و مناسباتی هستند که بر زندگی و دنیای انسان امروز حاکمیت دارند. بیشک احمد شاملو یکی از شاعرانی است که شعر خود را تا جای ممکن، مجالی برای حضور انسان و نمایش رنج و دغدغه‌های انسانی قرار داده است. به‌طوری‌که انسان و مفاهیم انسانی جلوه‌های پررنگ‌تر از دیگران یافته است. انسان‌هایی که بیشتر اوقات از جنس خود شاعرند؛ چراکه او شاعری انسان‌محور است که تعهد انسان در جامعه را در والاترین شکل خود به تصویر میکشد به‌طوری‌که گاه نگاه او به انسان، نگاهی اساطیری و حماسه‌ای است.

کلمات کلیدی:

شعر معاصر، انسان، احمد شاملو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/581818>

